

Άγιος Ιωάννης ο Βαπτιστής του Χριστού (Απόστολος Παπαδημητρίου)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 7 Ιανουαρίου, 2016

Ο άγιος Ιωάννης ο πρόδρομος και βαπτιστής του Χριστού είναι λαϊκός άγιος, γι' αυτό και πολύ διαδεδομένη η ονοματοδοσία, ώστε να υπάρχει και λαϊκή παροιμία, ασφαλώς άστοχη, «σπίτι δίχως Γιάννη προκοπή δεν κάνει»! Ο τρόπος, με τον οποίο προσεγγίζουμε τα προβαλλόμενα από την Εκκλησία μηνύματα, μέσω των ακολουθιών, κατά το δωδεκάημερο από τα Χριστούγεννα ως τα Θεοφάνεια, δεν μας επιτρέπουν να σταθούμε στο πρόσωπο, το οποίο αποτελεί τον συνδετικό κρίκο μεταξύ Παλαιάς και Καινής Διαθήκης του Θεού προς τους ανθρώπους.

Ο άγιος Ιωάννης υπήρξε καρπός προσευχών επί μακρόν ατέκνου ζεύγους. Όσοι δεν ζήσαμε τη λαχτάρα να αποκτήσουμε τέκνα, δεν είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε αυτή. Σήμερα ο άκρατος ατομισμός οδηγεί στη [θανάτωση πλήθους εμβρύων!](#) Παράλληλα τα άτεκνα ζεύγη, παρά την επιστημονική πρόοδο που επέτυχε την [τεχνητή γονιμοποίηση](#), αυξάνουν διαρκώς και αντιμετωπίζουν δυσχερέστατα στην επίλυσή τους προβλήματα στην προσπάθεια να υιοθετήσουν τέκνο. Και **η κουλτούρα, η άκρως υποκριτική**, σπεύδει να καυτηριάσει επιδερμικά κάθε σκάνδαλο κυκλώματος παράνομης υιοθεσίας, στο οποίο εμπλέκονται φτωχοί γονείς, συνήθως πολύτεκνοι και περιθωριακοί, γιατροί, νοσηλευτές, νομικοί και συμβολαιογράφοι!

Για τον άγιο προφήτευσε κατά τη γέννησή του ο πατέρας του, ο αρχιερέας Ζαχαρίας, τονίζοντας πως θα διήγε άκρως ασκητικό βίο χωρίς να γευθεί ποτέ οινοπνευματώδη. Στα Ευαγγέλια τον συναντούμε μετά παρέλευση 30 περίπου ετών, στην περιοχή του Ιορδάνη, να διάγει βίο ασκητικότατο. Αν κάποιος απομακρυνθεί λίγο από τις όχθες του εισέρχεται σε αφιλόξενη ερημική περιοχή χωρίς παρηγοριά. Ένδυμά του ήταν τεμάχιο από δέρμα καμήλας, το οποίο συγκρατούσε στο σώμα του δερμάτινη ζώνη. Τροφή του ήταν ακρίδες και μέλι άγριο. Για το πρώτο δίστανται οι ερμηνευτές. Άλλοι δέχονται ότι τροφή του ήταν αποξηραμένα έντομα, ενώ άλλοι τρυφερές άκρες φυτών της περιοχής. Ό,τι από τα δύο δεχθούμε, δεν αποκλίνουμε από την άκρα ασκητικότητα του Προδρόμου.

Ποιο το χαρακτηριστικό του Ιωάννου, που προσήλκυε πλήθος κατοίκων των Ιεροσολύμων αλλά και άλλων οικισμών; Προφανώς η αγνότητα και η αγιότητα του βίου. Ακόμη και **σήμερα, που επιχειρείται άνευ προηγουμένου αποϊεροποίηση των πάντων**, ο άγιος συγκινεί με τον συνεπέστατο βίο του. Ο απλός λαός, που πίστεψε ότι ο Ιωάννης ήταν απεσταλμένος από τον Θεό προφήτης βαπτίζονταν στα νερά του Ιορδάνη και ζητούσαν συμβουλές για την εναρμόνιση του βίου τους. Στους

καλοκάγαθους, που ίσως βίωναν τη βεβαιότητα της σωτηρίας τους, μέσω της εφαρμογής όλων των διατάξεων του μωσαϊκού νόμου, ζητούσε κάτι, που εμείς οι χριστιανοί θέλουμε να αγνοούμε: «*Ο έχων δύο χιτώνας μεταδώτω τω μη έχοντι και ο έχων βρώματα ομοίως ποιείτω*». Αυτό συνιστά σαφώς υπέρβαση του χρέους απόδοσης της δεκάτης, που όριζε ο μωσαϊκός νόμος, τόσο για τις τροφές, όσο και για τα ενδύματα. Σήμερα οι χριστιανοί, πονηρά σκεπτόμενοι, αρκούμαστε στην εφαρμογή του μη ισχύοντος πλέον μωσαϊκού νόμου, αν δεν παραβαίνουμε και εκείνου τις διατάξεις. Στην προσπάθειά μας προς αυτοδικαίωση μουρμουρίζουμε: Πώς είναι δυνατόν να συμβεί αυτό; Ο άγιος Ιωάννης δίνει αποστομωτική απάντηση: Με τη μίμηση του τρόπου βιοτής μου. Τότε εμείς στρέφουμε την πλάτη, όπως και κάποιοι μαθητές την έστρεψαν στον Χριστό, τονίζοντας: Σκληρός ο λόγος, ποιος μπορεί να τον ακούσει (για να τον εφαρμόσει);

Εκκοσμικευόμενοι, με την πάροδο του χρόνου, οι μαθητές του Χριστού άρχισαν να αποδέχονται επιλεκτικά μέρος των ευαγγελικών εντολών, προκειμένου να απολαμβάνουν τα του βίου «αγαθά» και προκάλεσαν την ακραία κοινωνική αδικία (να οι «χριστιανοί!»), με συνέπεια τρομακτικό πλήθος συνανθρώπων μας να υποφέρει εξ αιτίας της πλεονεξίας μας . Και είναι τόση η κατάπτωσή μας, ώστε, τώρα πλέον που δοκιμαζόμαστε ως λαός από τους άρπαγες, με τους οποίους συνοδοιπορούσαμε επί δεκαετίες, να έχει το θράσος να μας συμβουλευεί τη λιτότητα κάποιος υπουργός, που στον βίο του δεν τη γέυθηκε στο ελάχιστο! Τον θυμόμαστε; Δεν πέρασε παρά ένα μόνον έτος από τότε! Ο Απόστολος Παύλος είχε προφητεύσει ότι μετά πάροδο καιρού «*γόητες προκόψουσιν επί τα χείρω πλανώντες και πλανώμενοι*»!

Στον Ιωάννη όμως προσέτρεχαν και άλλοι υπό το βάρος των ενοχών, όπως τελώνες εκμεταλλευτές και στρατιωτικοί καταπιεστές. Ζητούσαν και αυτοί συμβουλές. Και ο άγιος του Θεού χωρίς χρήση σκληρής γλώσσας, και αυτό είναι το άκρως εντυπωσιακό, αφού τους βάπτισε, τους συμβούλευσε να μην είναι πλεονέκτες και άρπαγες. Θα επισημάνει ειρωνικά κάποιος: Και τον άκουγαν εκείνοι; Ασφαλώς όχι όλοι. Κάποιους όμως καθώς και πόρνες προετοίμασε, ώστε να συντρώγουν με τον Χριστό ακούγοντας και εφαρμόζοντας την απaráμιλλη διδασκαλία του. Ένας από αυτούς, ο Ματθαίος, έγινε στη συνέχεια μαθητής του Χριστού. Κάποιος άλλος, ο Ζακχαίος, ταπεινώθηκε σκαρφαλώνοντας σε δένδρο, για να αντικρίσει τον Χριστό. Και οι δύο έλαβαν σημαντικότερες αποφάσεις. **Η μετάνοια, η ακατανόητη με το «πνεύμα» του κόσμου, είναι η πεμπτουσία της διδασκαλίας του Χριστού!**

Επισκέπτονταν και οι Φαρισαίοι τον Ιωάννη. Όχι βέβαια επειδή αισθάνονταν την ανάγκη να ακούσουν λόγο παρηγορίας και, προπάντων, φώτισης αυτοί που ζούσαν με την καύχηση της γνώσης και τήρησης του νόμου. Τους είλκυε η ζήλεια από τη συρροή του πλήθους, του πλήθους που ποτέ δεν είχαν καταφέρει οι ίδιοι να ελκύσουν παρά την εξουσία τους και τις κατά καιρούς απειλές για τιμωρία του Θεού! Ο άγιος

γι' αυτούς χρησιμοποιούσε εντελώς διαφορετική γλώσσα. Έφθασε να τους αποκαλέσει γεννήματα από οχιές, που ζούσαν με την ψευδαίσθηση ότι αναπαύουν με τα πλήρη υποκρισίας έργα τους του Θεού. Αν και τους κάλεσε σε μετάνοια αυτοί παρέμειναν αμετανόητοι, ακόμη και όταν ο ίδιος ο Χριστός επανέλαβε τις επικρίσεις εναντίον τους, με συνέπεια το πάθος τους να τους οδηγήσει να τον παραδώσουν στους Ρωμαίους, που τόσο οι ίδιοι μισούσαν, με την κατηγορία της αντιποίησης αρχής!

Επισκέφθηκε τον Ιωάννη και ζήτησε να βαπτιστεί από αυτόν και ο ίδιος ο Λόγος του Θεού! Αυτό το μεγαλειώδες συμβάν ευτελίζεται στην «αναπαράστασή» του κατά τον αγιασμό των υδάτων παρουσία πλήθους αρχόντων, που εκτελούν αγγαρεία και οι οποίοι, αν και ψηφίζουν νόμους ενάντιους προς το θέλημα του Θεού, δεν ακούν το «ουκ εξεστί σοι»!

Ο Ιωάννης δεν δίστασε να στραφεί και κατά της κοσμικής εξουσίας, όταν αυτή προκλητικά παρέβη τον νόμο του Θεού. Το «ουκ εξεστί σοι» από την έρημο του Ιορδάνη έφθανε στα ανάκτορα του Ηρώδη και τάραζε τόσο τον ίδιο, όσο και την Ηρωδιάδα. Παρά την απόλυτη εξουσία, που ασκούσε, ως εντολοδόχος του αυτοκράτορα της Ρώμης, ο Ηρώδης δίσταζε να εκτελέσει τον φυλακισμένο Ιωάννη, που ο λαός θεωρούσε προφήτη. Στην έκβαση του δράματος προχώρησε η Ηρωδιάδα. Γι' αυτήν η κεφαλή του προφήτη άξιζε περισσότερο από το μισό της επικράτειας του Ηρώδη. Πόσοι από τους ερμηνεύοντες τις ενέργειες των ανθρώπων με βάση τα οικονομικά κίνητρα στάθηκαν στο συμβάν της αποκεφάλισης του, για να συνειδητοποιήσουν ότι τα κίνητρα των ενεργειών των ανθρώπων απορρέουν από τις αρετές ή τα πάθη τους;

Αχ και να γέμιζαν και σήμερα οι φυλακές από εγκλείστους, επειδή ασκούν έλεγχο στην πάσης φύσεως εξουσία, η οποία αντιστρατεύεται το θέλημα του Θεού! Πόσο θα άλλαζε ο κόσμος!

«ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»